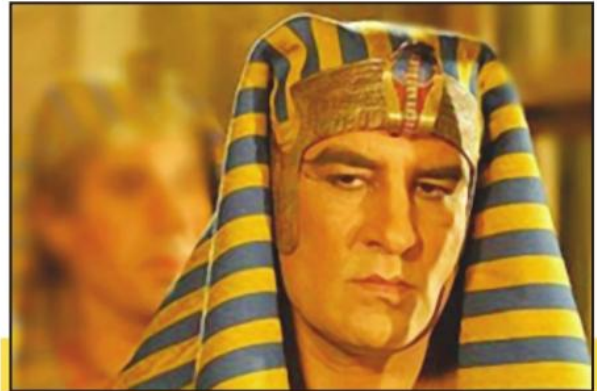

من شاگرد آقای سلحشورم!

مصاحبه با جعفر دهقان، بازیگر نقش پوتیفار

من شاگرد آقای سلحشور بودم. از اوایل انقلاب.

• کاراکتر «ماکسیمیلیانوس» در مردان آنجلس چه تفاوتی با «پوتیفار» یوسف پیامبر داشت؟ شما چگونه به هرکدام از این دو نقش نزدیک شدید؟ در آنجا با شخصیتی کاملاً مثبت طرف بودیم در حالی که این‌جا «پوتیفار» شخصیتی است که روی مرز تاریکی و روشنی حرکت می‌کند. هر نقشی یک جور است. یک جور پیچیدگی خاص خودش را دارد. آنجا شخصیت ماکسیمیلیانوس انسانی روحانی بود. این‌جا هم درست است که پوتیفار عزیز مصر و از حکومتیان است اما شخصیت خوبی دارد. کسی است که در ابتدا یوسف را می‌آورد و بزرگش می‌کند و تربیتش می‌کند؛ گاهی خودش تحت تأثیر یوسف قرار می‌گیرد. هرکدام از این دو نقش پیچیدگی‌های خاص خودشان را دارند و وقتی شخصی اسم خودش را می‌گذارد بازیگر باید تلاش بکند، تحقیق بکند، مطالعه بکند پیرامون آن نقش و آن شخصیت که بتواند آن را درست ایفا کند.

سابقه هم‌کاری‌اش با فیلمسازان بزرگی هم‌چون حاتمی‌کیا و مرحوم ملاقلی‌پور بر کسی پوشیده نیست. او برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد برای فیلم «حماسه مجنون» نیز هست. با او وقتی مصاحبه کردیم که چند روزی بیشتر از عمل جراحی‌اش نمی‌گذشت و حتی هنوز آتل دور گردنش را باز نکرده بود!

• کار در پروژه‌های تاریخی چه سختی‌هایی دارد؟ حتماً با یک کار آپارتمانی شهری فرق می‌کند.

خیلی، خیلی متفاوت است. اصلاً فضاها، لوکیشن‌ها، در بیابان و در گرمای و سرما، سختی‌ها و مشقت‌های خاص خودش را دارد. حتی لباس و آکسسوار (تجهیزات)؛ هنگامی که نگاه می‌کنید به بازیگر و آن لباس‌های سنگین و گرم را تنش می‌کند، به هر حال آدم را خیلی اذیت می‌کند. لباس و کلاه‌خود و شمشیر. علاوه بر این که باید آن نقش را خوب بازی کند باید از لحاظ فیزیکی هم خودش را آماده کند. چون می‌طلبید که بدنش از هر لحاظ برای این شرایط سخت آماده شود.

• کار در یوسف پیامبر چه ویژگی‌هایی داشت؟
قصه، قصه قرآنی بود. نوع کار، جذابیتی که توی خود قصه وجود دارد. درست است که حالا آقای سلحشور سومین تجربه ساخت سریالش هست اما هر سریالی وقتی که می‌شود سی‌قسمت، چهار قسمت، کلی تجربه پشتش هست. کار خیلی خوب و جذابی بود برای تمام مردم مسلمان دنیا. مخاطبان خیلی زیادی داشته که توانسته‌اند خیلی خوب با آن ارتباط برقرار کنند. بهترین ویژگی‌اش قصه حضرت یوسف است.

• از وقتی شخصیت پوتیفار از سریال حذف شد شما ادامه سریال را با چه احساسی دنبال کردید؟ دلتان برای پوتیفار تنگ نشد؟

چرا. افسوس خوردم. پیش خودم می‌گفتم ای کاش پوتیفار هنوز زنده بود و در کار حضور داشت. جای خالی‌اش را همیشه احساس می‌کردم. دوست نداشتم پوتیفار به این زودی حذف شود ولی اقتضای کار این بود و ما تابع کاریم.

• برخورد مردم بعد از سریال با شما چه‌طور بوده؟ چه تفاوتی با گذشته دارد؟

مردم هنرمندان را می‌شناسند و کارهایی را که دیده‌اند یک جورهای نقد می‌کنند. شاید مثل دفعات قبل نباشد، اما مردم به هر حال لطف دارند و لطفشان شامل حال ما شده همه جور! مردم کار را دوست دارند و هر کس یک جورهایی به آدم لقب می‌دهد. آدم خوشحال می‌شود وقتی این واکنش‌های خیلی خوب را از مردم می‌بیند. رفتارها و برخوردها خیلی خوب بوده.

• این دومین تجربه شما با آقای سلحشور بعد از «مردان آنجلس» بود؟

